

N. P. Jensen: Det var den høitærede Ministers Udtalelser ved Begyndelsen af Mødet, som foranledigede mig til at begjære Ordet. Jeg har ikke igaar udtalt Noget om Kommissionens Sammensætning; jeg erkjendte fuldt vel, at den bestod af Mænd, der vare istand til at magte Opgaven, men jeg gjorde opmærksom paa, at naar Kommissionens Arbejde ikke kunde siges at være fuldt tilfredsstillende, var det, fordi det Kommissorium, der var givet, var begrændset, hvilket er noget Andet. Hvis Kommissoriet havde været af en anden Beskaffenhed, vilde der have foreligget et andet Arbejde, hvor man mere havde set paa Hovedprinciperne end bestjæftiget sig med tekniske Spørgsmaal, som mindre ligge for en saadan Kommission. Hvad jeg iøvrigt igaar bemærkede, var ikke Andet, end at jeg søgte Oplysning med Hensyn til den Tvivl, der maatte opstaa ved at sammenholde Ministeriets Bemærkninger med Bilagene til Landstingets Betænkning. Naar jeg udtalte mig mod Udvidelsen af Banegaardsterrainet mod Øst, var det, jeg skal tillade mig at gjentage det idag, fordi Ministeriet den 31te Oktober havde beordret Direktionen for de sjællandske Statsbaner til at tage dette Spørgsmaal under fornyet Overvejelse. Jeg vidste meget godt, at det oprindelig var paatænkt at vælge en vestligere Linie, men at man ved at bearbejde Kommissionens er kommen til en østligere. Men da nu Direktionen er beordret til at foretage ny Undersøgelse, tillader jeg mig at tro, at det har en vis Interesse for Repræsentationen at faae Resultatet af denne Undersøgelse at vide, og jeg tilstaar, at det underer mig, at Ministeren kunde fremsætte Lovforslaget den 10de November, inden han havde faaet Svar paa Undersøgelens Resultater. Jeg gjorde opmærksom derpaa, fordi jeg gaar ud fra, at Ministeren ikke vil undslaa sig for at modtage Forslag fra Direktionen, der tilveiebragte en Løsning, som maaske gjør en Udvidelse mod Øst overflødig — en saadan Løsning ligger jo dog indenfor Mulighedens Grændser —, og jeg kan, som jeg tillod mig at gjøre opmærksom paa igaar, ikke tro Andet, end at det er tænkeligt, at Direktionen i en Anmodning om at tage Spørgsmaalet under fornyet Overvejelse maa se en Indrømmelse af en vis Frihed, som kan komme til at øve sin Indflydelse paa Opgavens Løsning. Derfor forekommer det mig, at der paa det Omraade er en Uklarhed tilstede, som det er ønskeligt at faae oplyst, og jeg har ikke i denne Henseende idag faaet Oplysninger af den høitærede Minister om, hvilket Resultat man er kommen til. —

Hvad angaar de to andre Spørgsmaal, Ladegaardsmarken og Terrainet Syd for Vesterbrogade, oplæste jeg kun, hvad Kjøbenhavns Magistrat havde svaret Ministeriet paa en Henvendelse, der i denne Anledning havde fundet Sted fra Ministeriets Side. Jeg maatte selvfølgelig tillægge disse Besvarelser Betydning. Jeg holdt mig til, at Magistraten i Skrivelsen paa det Bestemteste udtalte sig imod at afstaa Ladegaardsmarken, fordi den havde anden Brug for den, og at den ikke vilde indlade sig paa nogen Forpligtelse til at vente længer end til den 31te Oktober 1883 med at træffe Dispositioner over Terrainet Syd for Vesterbrogade. Har der været ført yderligere Forhandlinger mellem Ministeriet og Magistraten, som have ført til et andet Resultat, ja, saa var det ønskeligt at faae det oplyst, og er det saa, som den meget ærede Minister idag har udtalt, at der Intet er iverien fra den ene eller den anden Side, saa er det jo, saa meget desbedre. Men dernæst urgerede jeg igaar og skal gjentage idag, at det nytter aldeles ikke i Diebliffet at tænke paa en Udvidelse af den nuværende Banegaard alene med en nærmere Fremtid for Die. Hidtil have vi maattet foretage Forandringer med Jernbanegaarden hvert 18de Aar, og vilde man i Diebliffet nøies med at udvide Banegaarden mod Øst og indbringe Filtrene, tillader jeg mig at tro, at i en Tid af 18 Aar vilde vi staa Fare for, at det Terrain Syd for Vesterbrogade, som nu ikke er benyttet, for en stor Del vilde blive benyttet, og at man ialtsald vilde forvandle dette Terrain, hvad Enhver kan see sig selv vilde være det Børste, hvortil det kunde forvandles, til et Spekulationsterrain, hvoraf Følgen kunde blive, at Staten kommer til at betale det meget dyrere, end den nu kan faae det for. Jeg tror med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), at der Intet er at risikere ved at søge at erhverve dette Areal; der vil altid kunne findes en nyttig og frugtbar Anvendelse derfor, og derved vilde man tillige have skabt sig en Mulighed for at møde Fremtiden saaledes, at man blev istand til at skaffe sig de med Tiden nødvendige Udvidelser. Jeg tilstaar, at det underer mig, at den høitærede Indenrigsminister vilde udtale, at jeg igaar skulde have udtalt mig imod Kjøbenhavns Havns Udvidelse mod Nord af Hensyn til Forsvarsaesenet. Da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) igaar udtalte noget Sigtende med Hensyn til, hvad der er sagt i Landstinget, og da tillige nævne mit Navn, nedlagde jeg strax en Protest og sagde, at jeg ikke havde sagt noget Saadant, hvortil det ærede Medlem svarede, at